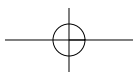
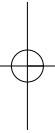
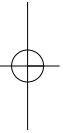

HET PAD VAN PING

Van dezelfde auteur:

Ping: durf te ondernemen

STUART AVERY GOLD

Het Pad van
Ping

DE GROTE SPRONG
VOORWAARTS

Altamira-Becht • Haarlem

© 2009 Stuart Avery Gold
Oorspronkelijke titel: *The Way of Ping*
Oorspronkelijke uitgever: Newmarket Press, New York

Voor het Nederlandse taalgebied:
© 2010 Uitgeverij Altamira-Becht BV,
Postbus 317, 2000 AH Haarlem
(e-mail: post@gottmer.nl)
Uitgeverij Altamira-Becht BV maakt deel uit
van de Gottmer Uitgevers Groep BV

Vertaling: Peter van der Roest
Vormgeving omslag en binnenwerk: Marius Brouwer
Tekeningen: © 2009 by Machiko
Druk en afwerking: Hooiberg Haasbeek, Meppel

ISBN 978 90 6963 888 1
NUR 728, 801

Behoudens de in of krachtens de Auteurswet van 1912 gestelde uitzonderingen mag niets uit deze uitgave worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen of een andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever. Voorzover het maken van reprografische verveelvoudigingen uit deze uitgave is toegestaan op grond van artikel 16 h Auteurswet 1912 dient men de daarvoor wettelijk verschuldigde vergoedingen te voldoen aan de Stichting Reprorecht (Postbus 3060, 2130 KB Hoofddorp, www.reprorecht.nl). Voor het overnemen van gedeelte(n) uit deze uitgave in bloemlezingen, readers en andere compilatiewerken (artikel 16 Auteurswet 1912) kan men zich wenden tot de Stichting PRO (Stichting Publicatie- en Reproductierechten Organisatie, Postbus 3060, 2130 KB Hoofddorp, www.cedar.nl/pro).

www.altamira-becht.nl
www.diepmagazine.nl

Mixed Sources

Productgroep uit goed beheerde
bossen, gecontroleerde bronnen
en gerecycled materiaal

www.fsc.org Cert no. SCS-COC-001256
© 1996 Forest Stewardship Council

Inhoud

1	Het plechtige bezoek	11
2	Oud pad, nieuw pad	25
3	De doorgang van nutteloze bomen	29
4	Het ontwaakte oog ziet geen obstakels	41
5	De lessen van het bamboe	49
6	Het glibbermoeras	71
7	Ochtend op de berg	83
	Dankwoord	93

Voor Molly

*Een bericht van de auteur
over het schrijven van het vervolg op Ping*

Soepel en geleidelijk is *Ping: durf te ondernemen* een internationaal fenomeen geworden. Het boek is in veel landen vertaald, waardoor we weer allemaal bij elkaar terug kunnen komen. Daar ben ik dankbaar voor. Als je dit leest, is het waarschijnlijk dat je dat kleine boek in je hart hebt gesloten, en ik hoop van harte dat het je veel goeds heeft gebracht. Heb je het niet gelezen, dan heb je waarschijnlijk op de een of andere manier gehoord dat het er is, en is dat de reden waarom we nu met elkaar verbonden zijn. Hoe dan ook, naar wat ik heb gelezen en gehoord zijn de in het verhaal van Ping verweven lessen een toetssteen voor velen geworden. Daar wil ik iedereen voor bedanken. Leidinggevenden en managers geven exemplaren aan hun medewerkers, docenten citeren eruit in hun lessen aan studenten, en lezers overal ter wereld gebruiken de kikkerwijsheid om in de dagelijkse stroomversnellingen en uitdagingen hun koers te bepalen.

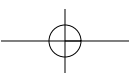
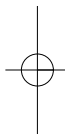
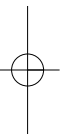
HET PAD VAN PING

De boodschap dat een groots leven, een leven in overeenstemming met je diepste verlangens, werkelijkheid kan worden door bewust te kiezen en te handelen is een waarheid die zich in koeienletters aan je opdringt als je de moeite neemt om stil te worden en te luisteren. Laat ik het zo zeggen, Ping heeft de harten van mensen veroverd. Niet alleen dat van jou, ook dat van mij. Nu keert Ping terug om zijn reis te delen. Hij reikt ons nog meer dingen aan die ertoe doen, terwijl we worden omringd door het wonderlijke, onophoudelijke wordingsproces van het leven. Schrijvers verkeren graag in goed gezelschap terwijl ze op deze aarde rondlopen en een goed verhaal volgen, daarom is dit verhaal voor jou...

Met waardering,

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Shreef'. The signature is stylized with a large, sweeping initial 'S' that loops around the rest of the name.

*Voor de verlichte geest
is het Lotusparadijs overal.
Degenen die hun waarheid nog zoeken,
kunnen haar vinden in de vredigheid van de oceaan.*

[1]

Het plechtige bezoek

Er was eens, ergens...

De meeste vijverbewoners verzamelden zich vierentwintig uur van tevoren. Degenen die aan de rand van de vijver woonden en van ver moesten komen, waren er al veertig uur eerder, iets dat alleen zin had als je een goede zitplaats wilde bemachtigen. Zelfs de schildpadden wisten dat je snel moest zijn als je dichtbij wilde zitten of een plekje in de schaduw wilde hebben. Ook zij geloofden heilig in een goede plek, dus maakten ze haast, voor zover ze daartoe in staat waren.

De grootste geluksvogels waren de dieren die vroeg ge-

HET PAD VAN PING

noeg kwamen voor een plekje op de vlakke rots tussen de helblauwe klokjes, de vlierbloesems en de heerlijk geurende gardenia. Zij waren het er allemaal over eens dat ze werkelijk een subliem uitzicht hadden. En zwevend boven het geroezemoes en de drukte hield Waterjuffer alles in de gaten.

Op en rond de vijver waren er vele mooie baantjes, maar op deze dag had Waterjuffer, druk heen en weer bewegend met haar doorzichtige vleugels, dansend langs het dak van de wereld, de meest benijdenswaardige taak. Zij had de beste uitkijkpositie, daarom had zij de leiding gekregen over het beheer van de geruchten.

Met het aanzwellen van de menigte werden de geruchten dat Ping in aantocht was, steeds talrijker. Waterjuffer had de zeer belangrijke taak om heen en weer te vliegen en de waarheid te verspreiden. Het was precies twaalf uur toen Waterjuffer aankondigde dat Pings plons aanstaande was. Daarna vloog ze snel weg om plaats te maken voor wat alleen te beschrijven is als een buitengewoon rechte, schitterende sprong over grote afstand, gevolgd door een o zo kolossale en spectaculaire plons.

HET PLECHTIGE BEZOEK

Degenen die niet bekend waren met Pings wonderbaarlijke springkwaliteiten, dachten: Wat fantastisch, en zeiden dat ook. Degenen bij wie de verhalen hierover nog vers in het geheugen lagen, zeiden alleen: Ze hebben volkomen gelijk. Want de sprong van Ping was veel meer dan een meeslepende sensatie – het was het bewijs dat de legende over Ping de Kikker zuiver was.

De avonturen van Ping waren legendarisch geworden en zijn innerlijke metamorfose had mythische proporties aangenomen. Zijn transformerende reis had Ping veel bekendheid bezorgd, het was dan ook geen wonder dat een grote groep zich had verzameld voor zijn spectaculaire verschijning. Wat er die dag verder ook nog ging gebeuren bij de vijver, het stond vast dat deze hooggeëerde bezoeker het moment bepaalde, met zijn veerkrachtige reuzensprongen waar iedereen zoveel over had gehoord. Behendig trok Ping zich op aan een lelieblad. Hij nam de hoera's en de juichkreten in ontvangst en genoot van al het zwaaien en het eindeloos scanderen van zijn naam: 'Ping, Ping, Ping.' Het roepen verstomde pas toen de

HET PAD VAN PING

menigte plaatsmaakte voor de voorname Pad de Eerbiedwaardige.

Hoe lang Pad de Eerbiedwaardige de positie van heerser had bekleed, wist niemand. Het was in het recente verleden slechts eenmaal onderwerp van gesprek geweest, op het jaarlijks insectenfestival, toen Schildpad, die op dat moment 106 was, opmerkte dat voor zover hij het zich kon herinneren, Pad heerser was over de vijver. Daar nam de rest genoegen mee. De vijverbewoners hielden van traditie.

Telkens wanneer Pad de Eerbiedwaardige zijn hazenslaapjes onderbrak om zich waggelend en met een nukkige uitdrukking op zijn gezicht naar zijn onderdanen te begeven, werd hij eerbiedig begroet, als een koning, want hij vertegenwoordigde de oorsprong der oorsprongen, de bron van alles wat wijs en mooi was.

Pad kwam uit de vijver, maar zijn stem kwam uit de wolken. Hij klonk zwak en breekbaar, zelfs de konijnen aan de waterkant moesten hun lange oren spitsen om te kunnen horen wat hij zei. Dus als het Pad behaagde om te spreken, luisterden de bewoners van de vijver heel goed.

HET PLECHTIGE BEZOEK

Pad schraapte zijn keel, hief zijn zwakke armen omhoog, maakte een zwaaiend gebaar en zei: ‘Vandaag is een dag van begroeting voor degene die grote afstanden springt.’

Een donderend gebrul van juichkreten.

‘Welkom bij ons thuis, de grootsheid van alles wat bestaat. De meest glorieuze waterpartij die je je kunt voorstellen. Van hier naar daar, van daar naar hier, er gaat niets boven onze vijver.’

Deze verklaring had Pad al eens gedaan, heel vaak zelfs.

‘Vertel me eens, Kikker, waarom heb je je helemaal gewijd aan dat voortdurende springen?’

‘Om de hemel verder te verkennen, telkens opnieuw,’ zei Ping zonder erbij na te denken.

Pad keek koninklijk uit over zijn onderdanen en zag hoe de jongere kikkers instemmend knikten en lachten. Om precies te zijn, hij liet zijn oog vallen op Daikon en Hodo, de lastigste jonge kikkers die hij ooit had meegemaakt. Als kikkervisjes hadden ze al problemen gegeven. Hun neiging om te ver van de veilige begroeiing in de vijver weg te gaan was aanleiding geweest voor een voortdurend hoofdschudden van de oudere kikkers. Toen de dag kwam

HET PAD VAN PING

dat Daikon en Hodo waren uitgegroeid tot volwassen kikkers ontdekten ze dat hun wederzijdse affectie ook groeide. Daikon wist één ding zeker: Hodo droeg de kleuren van de wereld in haar perfecte, glanzende huid. En dat was voor hem voldoende.

In de lange geschiedenis van de vijver waren er nog nooit twee schepsels geweest die zo intiem met elkaar waren als Daikon en Hodo tijdens hun lange gesprekken. Ze konden hele dagen met elkaar praten en genoten van elkaars gezelschap, stelden vragen over dingen in hun omgeving waar anderen heel zeker van waren en dachten na over de aard van hun dagelijks bestaan. Hun onderzoekende geest en hun opstandig gedrag waren een bron van irritatie geworden voor Pad, en vandaag was dat niet anders.

Pad snoof afkeurend toen hij zag hoe onbeschaamd en uitgelaten Daikon en Hodo waren. Hij begreep de jeugd van tegenwoordig niet meer. Hij wendde zich af, herschikte zijn koninklijk gewaad en vroeg Ping: ‘Zo, je komt ons een bezoek brengen. Vertel eens, waar kom je vandaan?’
‘Van de Grote Oceaan.’

Iedereen zweeg in grote verwarring.

HET PLECHTIGE BEZOEK

Ook in Pads oude ogen was enige verwarring zichtbaar. 'Hmmm. Nooit van gehoord. Maar ik hoop dat je niet te zeer overweldigd bent door onze prachtige vijver. Hoeveel kleiner is jouw oceaan?'

'Zoals met alle dingen, Hoogheid, zou de oceaan niet moeten worden beoordeeld aan de hand van zijn afmetingen, maar aan de hand van zijn openheid,' zei Ping.

'Onzin.' Met veel omhaal en gebaren toonde Pad trots de omgeving. 'Hoeveel van jouw oceanen zijn ervoor nodig om onze vijver te vullen?'

'Met respect, ik ben verheugd u te kunnen vertellen dat de oceaan een zeer uitgestrekt iets is.'

'Wat bedoel je precies? Bedoel je te zeggen dat de oceaan met niets te vergelijken is?'

Ping knikte. 'Ja, dat is waar. Er is geen vergelijk.'

'Dat dacht ik al,' zei Pad. 'Maar toch, hoe klein is de oceaan?'

'De oceaan is niet klein, hij is groot.'

'Groot? Hoe groot? Is hij half zo groot als onze vijver?'

Ping schudde zijn hoofd. 'Nee. Groter.'

De menigte begon zich te roeren.

HET PAD VAN PING

Er was inderdaad een grotere wereld buiten hun vijver.

HET PLECHTIGE BEZOEK

De jonge kikkers, die in een groepje bij elkaar stonden, knipperden met hun ogen van verbazing.

Pad dacht even na over de absurditeit van deze bewering. 'Is hij even groot als onze vijver?' Zijn stem werd luider. 'Nog groter. Dat garandeer ik u,' antwoordde Ping. 'Alle rivieren komen er in uit, en toch overstroomt hij nooit. Er wordt constant uit geput, en toch droogt hij nooit op. De lente en de winter brengen geen verandering. Overstromingen en periodes van droogte hebben geen invloed. De oceaan is veruit superieur aan zowel rivier als vijver. Majesteit, vergeef me. Ik heb niet de intentie om u te mishagen, maar uw vijver zou minder zijn dan een druppel in de Grote Oceaan.'

De menigte hield de adem in en keek naar Pad de Eerbiedwaardige, de heerser.

Pad de Eerbiedwaardige liet zijn blik op Ping rusten. Zijn boze stem schalde over de aanwezigen. 'Wat voor schepsel bezoekt ons met dergelijke leugens?' Pad was onverzettelijk en sterk geweest in zijn jonge jaren, en dat kon hij nog steeds zijn. 'Wat jij zegt is ketterij!'

'Ik spreek de waarheid,' zei Ping.

HET PAD VAN PING

‘Ik verzeker je hier en nu dat er niets is dat boven onze vijver gaat. Niets is groter, spannender en bevredigender!’

Ping knipperde met zijn ogen. En knipperde nogmaals met zijn ogen. Hij keek met zijn opmerkelijke ogen naar Pad alsof hij de kracht had om dwars door hem heen te kijken, wat hij ook deed. Heel kalm nodigde hij Pad en alle anderen die de bereidheid, de moed en de nieuwsgierigheid hadden, uit om de ontdekkingsreis te maken, hem te volgen en met eigen ogen te aanschouwen dat de Grote Oceaan echt bestond en in grootsheid alles overtrof, en te zien dat er buiten hun vijver inderdaad een grotere wereld bestond.

Niemand had het ooit aangedurfd Pad tegen te spreken. Zijn oude, verweerde gezicht werd rood en zijn ogen spuwden vuur. ‘De onbeschaamdheid!’ bulderde Pad, en er kwam wat speeksel uit zijn mond. ‘Jij nodigd mij uit de oceaan te zien, jij wilt mij iets leren – alsof ik helemaal niets weet en geen wijsheid bezit?! De oceaan, de oceaan – er bestaat helemaal geen oceaan! Er gaat niets boven datgene wat boven alles gaat...’ Pad de Eerbiedwaardige ging zonder ook maar even adem te halen door met zijn tirade,

HET PLECHTIGE BEZOEK

zijn stem werd steeds luider en galmde over de vijver. Het waren niet alleen zijn kwade woorden die Ping frontaal troffen, zo moeten we melden, maar ook de modderballen. De oudere vijverbewoners gooiden met modderballen naar Ping. Razendsnel verzamelden ze slik en plantenresten en kneedden die tot natte, bolvormige projectielen. Uit alle richtingen werden ze op Ping afgevuurd, het was een waar modderbombardement. Onder het gooien schreeuwden de ouderen mee met Pad, die steeds kwader werd en bulderde dat Ping de vijver voor altijd moest verlaten. Sommige modderballen bereikten met verrassend veel snelheid en precisie hun doel.

Woede...

Razernij, om precies te zijn. Waarom Ping niet wegsprong, was niet alleen een goede vraag, het was de enige vraag. Ping bleef waar hij was. Af en toe vertrok zijn gezicht van de pijn, maar hij bleef waar hij was. Hij knipperde met zijn ogen, knipperde nogmaals met zijn ogen en liet de spot, de hoon en de modderballen over zich heen komen, wetend dat hoe jij op anderen reageert, belangrijker is dan hoe anderen op jou reageren.

HET PAD VAN PING

Je stoutmoedigste dromen zijn je edelste uitdagingen.

HET PLECHTIGE BEZOEK

Ten slotte keek hij de jongste vijfverbewoners recht in het gezicht en zei: 'Je stoutmoedigste dromen zijn je edelste uitdagingen... De reis begint bij jullie.' Toen nam Ping een sprong, misschien wel zijn mooiste, en verdween uit het zicht, in de hemelse verte, weg.

De oudere schepsels waren tevreden, ze schreeuwden ja! Twee schepsels in het jongerengroepje waren diep onder de indruk en straalden. Ja! schreeuwden ze dapper.

Weldra zou er geschiedenis worden geschreven, maar op dat moment had niemand bij de vijver in de gaten hoe gedenkwaardig dit alles was.